

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.VI.35.573/2012/7.szám

A Kúria a által képviselt felperesnek jogtanácsos és jogi előadó által képviselt NAV Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2012. június 5. napján kelt 26.K.31.269/2012/6. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. szám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

Í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 26.K.31.269/2012/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 /harmincezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 70.000 /hetvenezer/ felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2011. október 8. napjától 2011. október 13. napjáig bejelentés nélkül 7 fő alkalmazottat foglalkoztatott. A bejelentési kötelezettség teljesítésére a 11T1041 számú bejelentő lapon első alkalommal 2011. október 13. napján került sor, melyet az adóhatóság elutasított, mivel a bejelentő M.SZ.az adatszolgáltatás beküldésére jogosultsággal nem rendelkezett. A felperes a bejelentő jogosultságát a 2011. október 19-én postára adott, az elsőfokú adóhatósághoz 2011. október 20-án érkezett 11T180 számú bejelentő lapon igazolta, ennek ellenére a képviseleti jogosultság igazolása automatikusan a hatóság részéről elutasításra került 2011. október 21-én. A felperes 2011. november 14. napján az alkalmazottak bejelentését ismételten megtette a 11T1041 számú bejelentő lapon. Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél 2011. október 20-án

ellenőrzést végzett, melyről jegyzőkönyv készült, majd határozatával a felperes terhére összesen 720.000 forint mulasztási bírságot szabott ki, melyből 700.000 forint be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatása miatt, 10.000 forint regisztrációs kötelezettség késedelmes teljesítése miatt, további 10.000 forint bejelentési kötelezettség késedelmes teljesítése miatt került meghatározásra. Az indoklásban hivatkozott az adózás rendjéről kiadott 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 16.§ (4) bekezdés a) pontjában, 178.§ 8. pontjában, 172.§ (2) , (5) és (21) bekezdésében írtakra. Megállapította, hogy a felperes 7 fő be nem jelentett alkalmazottat foglalkoztatott, az alkalmazottakra irányadó bejelentési kötelezettségének határidőn belül nem tett eleget. A kiszabható bírság összege maximálisan 7.000.000 forint. Ennek 10%-ában került meghatározásra a joghátrány figyelemmel arra, hogy a felperes kezdő vállalkozó, továbbá hasonló mulasztások miatt még volt szankcionálva.

Az alperes a 2012. február 10-én kelt 2888221207. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, azzal, hogy a felperes feladata és felelőssége a vállalkozási, pénzügyi és adminisztrációs tevékenység megfelelő megszervezése, úgy, hogy a jogszabályokban előírt kötelezettségeinek maradéktalanul, határidőben tudjon eleget tenni. A társaság 7 munkavállaló tekintetében bejelentési kötelezettségének csak a jogviszony kezdetét követően tett eleget, így a mulasztás megvalósult, a bírság kiszabására jogszerűen került sor.

A felperes jogi képviselő nélkül eljárva terjesztette elő keresetlevelét, mely a Fővárosi Törvényszékre 2012. április 26-án érkezett azzal, hogy a részletes indoklás 15 napon belül benyújtásra kerül. Az elsőfokú bíróság a 2012. május 2-án kelt végzésével kitűzte a tárgyalást, melyre idézni rendelte a felperest, a felperes az idézést 2012. május 7-én átvette. A felperes a 2012. május 2-án kelt iratában keresetét részletesen indokolta és csatolta a Iroda részére adott meghatalmazását. A két iratot az adóhatóságnak küldte meg, mely azokat a bíróságnak nyilatkozatával együtt postázta, amely a bírósághoz 2012. május 29. napján érkezett meg. Keresetében a felperes csak a be nem jelentett alkalmazottak foglalkoztatása miatt kiszabott bírságot vitatta.

A Fővárosi Törvényszék a 2012. június 5-én a felperesi képviselő távollétében megtartott tárgyaláson keresetet elutasító ítéletet hozott. Osztotta azt az alperesi megállapítást, miszerint a bejelentés nélküli foglalkoztatás a 2011. október 8. és 2011. október 13. közötti időszakban 7 alkalmazott tekintetében megvalósult, így a bírság kiszabására jogszerűen került sor. A biztosítási jogviszony kezdetét megelőzően a felperes meg sem kísérelte alkalmazottainak bejelentését, maga is elismerte, hogy az első bejelentés 2011. október 13-án tette meg. A bejelentési

eljárás és annak körülményei a bejelentés nélküli foglalkoztatás tényét nem változtatják meg, a bejelentési késedelem miatt a felperes nem terjesztett elő igazolást annak kimentésére, nem bizonygatta, hogy a bejelentés teljesítése érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. A képviselet igazolás kapcsán a felperes további késedelembe esett azáltal, hogy nem teljesítette azt a hiánypótlásra biztosított határidőben. A képviseleti jogosultság késedelmes igazolása az eset összes körülményét mérlegelve nem eredményezhette a bejelentés nélküli foglalkoztatás szankcionálásának elmaradását. 2011. október 8. napjától a bejelentés megkísérléséig vitathatatlanul fennállt a bejelentés nélküli foglalkoztatás, amely szankcionálható. Az Art. 16.§ (4) bekezdésének a) pontjában előírt bejelentési határidő már az első bejelentéskor túllépésre került, így a mulasztási bírság kiszabása jogszerű az Art. 172.§ (2) és (5) bekezdése alapján. Az adóhatóság a mérték megállapítása szerint az Art. 172.§ (21) bekezdésében meghatározott szempontokat kellően mérlegelte, a maximálisan megállapítható összeg 10%-ában szabta ki a szankciót.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálat kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és a jogszabályoknak megfelelő ítélet hozatala iránt. Előadta, hogy a bírósági tárgyalásra sem ő, sem jogi képviselője nem kapott idézést, sérült a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 97.§-a, 146.§ (1) bekezdés és 163.§-a. Ez olyan szintű eljárási hiba, amely miatt a jogerős ítélet nem tekinthető jogszerűnek. Véleménye szerint az eljáró hatóság nem vizsgálta, hogy a kérdéses időszakban az alkalmazottak álltak-e munkaviszonyban más társaságnál, így nem bizonyította, hogy a 2011. október 13. előtti időszakban a cég valóban be nem jelentett alkalmazottakat foglalkoztatott. Sérelmezte azon bizonyítási indítvány elutasítását, és tévesnek tartotta azt az ítéleti okfejtést, hogy a hiánypótlási felhívást nem kell az adóhatóságnak végzésben elrendelnie.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Pp. 97.§-a szerint ha a félnek a per vitelére meghatalmazottja van, a bírósági iratokat a fél helyett a meghatalmazottnak kell kézbesíttetni. Ez a rendelkezés nem terjed ki az olyan idézésre, amelyben a bíróság a felet, vagy annak törvényes képviselőjét személyes megjelenésre kötelezi.

A bíróság a 2012. június 5. napján megtartott tárgyalásra szóló idézését postai úton megküldte az akkor még jogi képviselő nélkül eljáró felperesnek, a felperes meghatalmazottja azt 2012. május 7-én átvette. Az ügyleti meghatalmazás a bíróságra 2012. május 29-én érkezett, a felperes jogi képviselő tárgyalásra való külön idézése szükségtelen volt, hiszen a felperes szabályszerű

idézése korábban már megtörtént. Amennyiben a bíróság a jogi képviselő nélkül eljáró felperest a tárgyalásra szabályszerűen idézi, akkor a később meghatalmazást kapó jogi képviselő (meghatalmazott) ismételt idézése nem kötelező, mivel a fél érdekkörébe esik jogi képviselőjének tájékoztatása a korábbi perbeli cselekményekről és iratokról.

A Art. 16.§ (4) bekezdése a) pontja értelmében a munkáltató és a kifizető- adóazonosító számának, nevének, elnevezésének, székhelyének, telephelyének, lakóhelyének, továbbá jogelődje nevének és adószámának közlésével - az illetékes elsőfokú állami adóhatóságnak elektronikus úton, vagy az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelenti az általa foglalkoztatott biztosított természetes személy azonosító adatait, állampolgárságát, adóazonosító jelét, a biztosítási jogviszony kezdetét, kódját, megszűnését, a biztosítás szünetelésének időtartamát, a heti munkaidejét, a FEOR-számát. A bejelentést: a biztosítás kezdetére vonatkozóan a biztosított jogviszony első napját megelőzően, de legkésőbb a biztosítási jogviszony első napján a foglalkoztatás megkezdése előtt, álláskereső támogatási esetén a támogatást megállapító határozat jogerőre emelkedését követő tíz napon belül, illetőleg ha a biztosítás elbírálására utólag kerül sor, legkésőbb a biztosítási kötelezettség megállapítást követő napon kell teljesíteni.

A Art. 172.§ (2) bekezdése többek között kimondja, hogy az adózót 1.000.000 forintig terjedő mulasztási bírsággal kell sújtani, ha be nem jelentett alkalmazottat foglalkoztat vagy foglalkoztatott. Ha az adózó a munkaviszony létesítésének bejelentésének bejelentési kötelezettségét az adóellenőrzés megkezdéséig a tényleges foglalkoztatás teljes időtartamára vonatkozóan teljesítette, az adóhatóság (6) bekezdésben, illetőleg a (21) bekezdésben foglaltak szerint jár el. Az (5) bekezdés értelmében a foglalkoztatót terhelő bejelentési kötelezettség elmulasztása esetén kiszabható mulasztási bírság felső határa a bejelenteni elmulasztott foglalkoztatottak számának és a bírság adózóra egyébként vonatkozó, törvényben rögzített legmagasabb értékének szorzata. A (21) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a mulasztási bírság kiszabásánál - különös tekintettel a (4) és (5) bekezdésben meghatározott esetekre- az adóhatóság mérlegeli az eset összes körülményét, az adózó jogállás magaratásának (tevékenységének vagy mulasztásának) súlyát, gyakoriságát, továbbá azt, hogy az adózó, továbbá intézkedő képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja az adott helyzetben a tőle elvárható körültekintéssel járt-e el. A körülmények mérlegelése alapján az adóhatóság a mulasztás súlyához igazodó, az adózási érdeksérelemmel arányos bírságot szab ki, vagy a bírság kiszabását mellőzi.

Az Art. 178.§ (8) bekezdése szerint be nem jelentett alkalmazott: az adózó gazdasági tevékenységében személyesen közreműködő magánszemély, akire vonatkozóan a munkáltató, illetve a kifizető az e törvényben meghatározott bejelentési

kötelezettségének nem tett eleget, illetve a munkáltató kifizető nem tudja bizonyítani, hogy a tevékenységében közreműködő jogviszonya kívül esik a bejelentési kötelezettségén.

A felperes az elsőfokú adóhatósági határozattal szemben előterjesztett fellebbezésében elismerte, hogy az alkalmazottakat 2011. október 8-án vette át, azok munkaviszonya 2011. október 7-én megszűnt. Az alkalmazottak bejelentése 2011. október 8. napjára visszamenőlegesen történt, így nem foghat helyt azon felperesi előadás, hogy nem bizonyított a 2011. október 8-át megelőző időszakra be nem jelentett alkalmazottak foglalkoztatása. A Kúria osztotta azon elsőfokú bírósági álláspontot, mely szerint a bejelentés nélküli foglalkoztatás 7 alkalmazott tekintetében 2011. október 8. és 2011. október 13. közötti időszakra vonatkozóan megvalósult, így a bírság kiszabására jogszerűen került sor az Art. 16.§ (4) bekezdés a) pontjára figyelemmel a 172.§ (2) és (5) bekezdése alapján.

én jogszerű a jogerős ítélet hatodik oldal negyedik bekezdésében kifejtett vélemény, amely indokolja az operatív ellenőrzés elrendeléséhez kapcsolódó bizonyítási indítvány elutasítását. A kereseti kérelem tárgyát képező határozat jogszerűségét valóban nem befolyásolja, hogy miért került sor a felperesnél elrendelésre, annak van jelentősége, hogy az ellenőrzés elrendelése és lefolytatása szabályos volt-e. A jogvita mikénti elbírálása szempontjából nem releváns az, hogy az elsőfokú adóhatóság a képviseleti jog igazolása vonatkozásában milyen formában adott ki hiánypótlási felhívást.

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott anyagi és eljárásjogi szabályokat a jogerős ítélet nem sértette meg ezért a Kúria azt a Pp.275.§ (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Pp. 270.§ (1) bekezdés szerint alkalmazandó Pp.78.§ (1) bekezdésére figyelemmel a felperes köteles az alperes felé felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

Az illetékfizetésre vonatkozó rendelkezés a költségmentesség alkalmazásáról kiadott 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§ (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2013. október 22.

Dr. Sperka Kálmán s.k. tanácselnök, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Huszárné Dr. Oláh Éva s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

írnok